

RESSÒ DE LA PARAULA

Déu de tot consol

Entre les coses més belles i estimulants que diem de l'Esperit Sant hi ha els qualificatius de «delit, dolç refrigeri, descans de l'ànima». Són expressions que reflecteixen vivències de molts germans nostres al llarg de la història. Van quedar plasmades en textos que després van passar a la litúrgia, «perquè no ens oblidem de la dolçor espiritual que ens deixa assaborir l'amistat amb Déu».

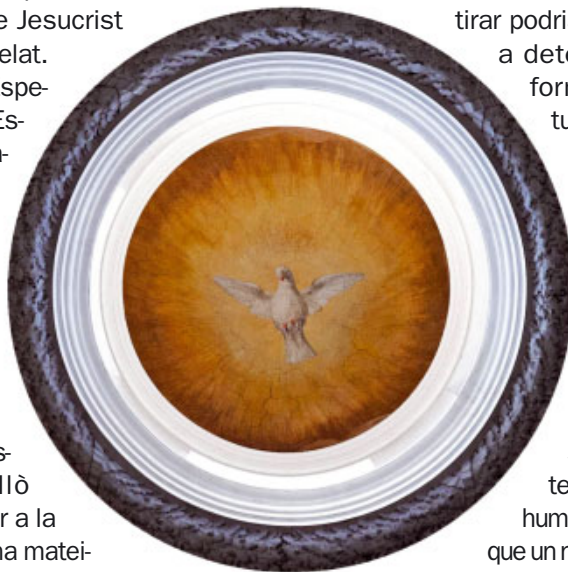
De Déu s'han dit moltes coses. La majoria dels qui diuen no creure no coneixen de fet el Déu de Jesucrist i viuen tranquil·lament. Però no han faltat els qui viuen la no-creença com una tragèdia. Alguns han arribat a projectar sobre Déu imatges terribles, fruit de la problemàtica personal que han sofert. L'estudi de Ch. Moeller sobre el gran cineasta I. Bergman identifica imatges de Déu com «Déu ressò» de les pròpies frustracions; o com «Déu aranya», terrible i repulsiu; o com simplement «el Déu silenci», que deixa l'ésser humà en la més absoluta solitud. És veritat que per alguna esquer-

da s'albira en aquest autor un Déu compassiu... Potser aquestes imatges ens ajudin a purificar la nostra idea de Déu, per fixar-nos en el Déu que Jesucrist ens ha revelat.

El Déu Esperit Sant, l'Esperit del Pare i del Fill Jesucrist, és allò més íntim i personal que es pot dir de Déu en relació a nosaltres. Allò més proper a la vida humana mateixa. És la implicació més plena que Déu pot tenir en la història nostra. Els qui creiem en el Déu de Jesucrist diríem que «podem respirar Déu». Sant Pau dirà que podem viure en Ell i Ell en nosaltres.

Però el més important és que aquesta proximitat de Déu en el seu Esperit ens omple de felicitat. La

crítica marxista a la religió, quan aquesta era acusada d'alienar la persona humana, no es podia aplicar al cristianisme; a tot estirar podria aplicar-se a determinades formes defec-

tuosos o malditissos de viure la religió. La presència de l'Esperit en nosaltres no només «humanitza», sinó que potencia tot allò humà fins a límits que un no podria imaginar.

És veritat que l'Esperit és foc i crema. Però crema per purificar, donar calor i il·luminar.

Perquè l'Esperit transforma, no deixa les coses com estan, i això no es pot fer sense abandonar postures personals i situacions contràries a la mateixa persona humana.

El resultat, tanmateix, és sempre de goig i felicitat. De vegades aquest efecte pren la forma de consol, descans, refrigeri, en aquells que estan sent maltractats per la vida, els que sofreixen per qualsevol causa. Altres vegades pren forma de veritable alegria, aquesta per cert que Jesús va vincular a la promesa del seu Esperit i de la qual va dir que ningú no ens la podria prendre.

Els joves de les diòcesis amb seu a Catalunya celebren a Tortosa «l'Aplec de l'Esperit». Pensem que seria quelcom extraordinari una joventut habitada i transformada per l'Esperit, si tenim present l'energia humana que arrossegueu els joves i si recordem que l'Esperit porta a plenitud aquesta energia humana. Els reuneix el lema de «Crist és la vida». Quan un jove creu i viu això, esdevé una autèntica font d'energia transformadora, ben entès que aquesta energia inclou mostrar el rostre del Déu de tot consol.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sóc la seva mare

Ha sobrepassat els vuitanta anys. Una caiguda maldestra li ha reduït la mobilitat. Ha passat una llarga temporada internada. Ara és una altra vegada a casa amb l'atenció personal necessària i les visites sovintejades de fills i néts. Quan arriba el diumenge, sintonitza el televisor per oir missa. Agraïx poder-ho fer i pondera positivament aquest servei televisiu. Enyora, però, la comunitat habitual, alhora que és ben conscient de la seva limitació i l'accepta. Tot i això confia en una recuperació, que de moment es retarda, que li permeti tornar a participar, una altra vegada, en la missa dominical comunitària. Agraïx, també, que li portin la comunió a casa. Prepara una taula amb una imatge de la Mare de Déu i una llàntia i participa amb devoció en la preparació immedia-

ta, resant el parenostre i les invocacions corresponents. Després de combregar i d'una estona de silenci per donar gràcies, resa sempre, en veu alta i de memòria —l'ha resat tantes vegades!— aquesta pregària: «Jesús, mireu els meus fills. El vostre amor creador me'ls donà. El meu cor de mare us els lliura. Que sàpiga jo respectar els plans que Vós teniu damunt d'ells. Mireu-los amb predilecció. Que us siguin fidels fins a la mort. Que ells sàpiguen estimar-vos a Vós i, per Vós, a tothom. Que passin pel món fent el bé i que un dia els vegi amb Vós al cel. Preneu els meus sofriments i la meua vida per ells. Sóc la seva mare.»

I repeteix confiadament aquesta pregària una i altra vegada des de fa anys, des que els fills i els néts eren petits. Ells ho saben i ben segur que,

des d'una diversitat de situacions personals i nivells de fe, agraïxen aquesta pregària de la mare i àvia. «Faig memòria de la teva fe sincera, que ja va habitar en la teva àvia Lois i en la teva mare Eunice. Tu la tens igual, n'estic segur» (2Tm 1,5). Jesús, sens dubte, l'acull amb benvolença, com un senyal de fe en Déu i d'amor vers aquells pels qui prega.

La pregària mai és endebades quan neix de la fe, del convenciment que Déu ens escolta i vetlla per tots, que ningú ni res li és indiferent. La pregària sempre vivifica a qui prega i a les persones per les quals prega. Preguar els uns pels altres ens fa créixer en l'amor i afegeix bondat a les nostres vides.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Dios de todo consuelo

Entre las cosas más bellas y estimulantes que decimos del Espíritu Santo están los calificativos de «deleite, dulce refrigerio, descanso del alma». Son expresiones que reflejan vivencias de muchos hermanos nuestros a lo largo de la historia. Quedaron plasmadas en textos que pasaron a la liturgia, «para que no nos olvidemos de la dulzura espiritual que nos deja saborear la amistad con Dios».

De Dios se han dicho muchas cosas. La mayoría de los que dicen no creer no conocen de hecho el Dios de Jesucristo y viven tranquilamente. Pero no han faltado quienes viven la no creencia como una tragedia. Algunos han llegado a proyectar sobre Dios imágenes terribles, fruto de la problemática personal que han sufrido. El estudio de Ch. Moeller sobre el gran cineasta I. Bergman identifica imágenes de Dios como «Dios eco» de las propias frustraciones; o como «Dios araña», terrible y repulsivo; o como simplemente «el Dios silencio», que deja al ser humano en la más absoluta soledad. Es verdad que por alguna grieta se vislumbra en este autor un Dios compasivo... Quizá estas imágenes nos ayuden a purificar nuestra idea de Dios, para fijarnos en el Dios que Jesucristo nos ha revelado.

El Dios Espíritu Santo, el Espíritu del Padre y del Hijo Jesucristo, es lo más íntimo y personal que se puede decir de Dios en relación a nosotros. Es lo más cercano a la vida humana misma. Es la implicación más plena que Dios puede tener en la historia nuestra. Quienes creemos en el Dios de Jesucristo diríamos que «podemos respirar a Dios». San Pablo dirá que podemos vivir en Él y Él en nosotros.

Pero lo más importante es que esta cercanía de Dios en su Espíritu nos llena de felicidad. La crítica marxista a la religión, cuando ésta era acusada de alienar a la persona humana, no se podía aplicar al cristianismo; todo lo más podría aplicarse a determinadas formas defectuosas o enfermizas de vivir la religión. La presencia del Espíritu en nosotros no sólo «humaniza», sino que potencia todo lo humano hasta límites que uno no podría imaginar.

Es verdad que el Espíritu es fuego y quema. Pero quema para purificar, dar calor y alumbrar. Porque el Espíritu transforma, no deja las cosas como están, y esto no se puede hacer sin abandonar posturas personales y situaciones contrarias a la misma persona humana.

El resultado, sin embargo, es siempre de gozo y felicidad. A veces este efecto toma la forma de consuelo, descanso, refrigerio, en aquellos que están siendo maltratados por la vida, los que sufren por cualquier causa. Otras veces toma forma de verdadera alegría, esa por cierto que Jesús vinculó a la promesa de su Espíritu y de la que dijo que nadie nos la podría arrebatar.

Los jóvenes de las diócesis con sede en Cataluña celebran en Tortosa «l'Aplec de l'Esperit». Pensamos que sería algo extraordinario una juventud habitada y transformada por el Espíritu, si tenemos presente la energía humana que arrastran los jóvenes y si recordamos que el Espíritu lleva a plenitud esa energía humana. Les reúne el lema de «Cristo es la vida». Cuando un joven cree y vive esto, llega a ser una auténtica fuente de energía transformadora, bien entendido que esa energía incluye mostrar el rostro del Dios de todo consuelo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Adéu agraït a les Germanes de la Doctrina Cristiana

«Gràcies, gràcies, gràcies» foren les paraules que el passat 5 de maig retronaren al temple parroquial de Sant Vicenç Màrtir, a Sant Vicenç dels Horts, en la missa presidida per Mn. Anton Roca, concelebrada pel P. Faustí Gutiérrez, salesià, i Mn. Mateu Santacana, i amb la presència de moltes religioses que durant tots aquests anys han estat destinades a l'escola de la Immaculada i d'altres vingudes per a l'ocasió. Va ser una celebració entranyable, on s'unia l'alegria de poder festejar 136 anys de servei a les famílies del poble i la gran tasca evangelitzadora realitzada per les Germanes de la Doctrina Cristiana, i la tristesa i enyorança per la seva marxa de Sant Vicenç dels Horts.

L'acte va comptar amb la participació de pares, mestres, alumnes i exalumnes que van llegir en diferents moments de la celebració, un dels quals molt significatiu va ser el de les ofrenes, així com les intervencions musicals a càrrec d'alumnes i exalumnes. En els

parlaments finals tant el regidor municipal Miquel Camacho, en nom de l'alcaldesa, com representants de l'AMPA, van reconèixer la tasca de les religioses que, amb les paraules de la Gna. General, Guadalupe Herranz, van agrair l'acollida rebuda des dels inicis de la seva presència a Sant Vicenç.

A partir del proper curs s'obre una etapa nova en la qual l'Escola la Immaculada continuarà el seu servei educatiu sota l'empareda del Bisbat de Sant Feliu, passant a formar part de la Fundació Escola Diocesana, mantenint l'ideari i els trets d'identitat propis del col·legi.

XVIII Concurs Bíblic de Catalunya per a universitaris

El dijous 3 de maig es van lliurar els premis del Concurs Bíblic Universitari 2018, als locals de Càritas Sabadell, amb una participació de 45 estudiants universitaris, sota el lema «Feliços els que treballen per la pau» (Mt 5,9). El jurat va estar format per tres membres de l'Associació Bíblica de Catalunya: Antoni Pou, Rodolf Puigdollers i Javier Velasco.

Els guanyadors d'aquesta edició han estat:

- José Vicente Rodríguez, estudiant de Màster del Professorat en Secundària i Formació Professional (1r premi)
- Núria Buch, estudiant de Medicina (2n premi)
- Sara Aldabó, Marisol Balihar i Mireia Garolera, estudiants d'Educació infantil (3r premi).

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si us plau, combatem plegats el crim de l'esclavitud que continua causant patiments innombrables» (25 de març).

@Pontifex: «Jesús transforma el nostre pecat en perdó, la nostra por en confiança: a la Creu va néixer i reneix sempre la nostra esperança» (27 de març).

@Pontifex: «La nostra fe neix el matí de Pasqua: Jesús és viu! Aquesta experiència és el nucli del missatge cristià» (1 d'abril).

@Pontifex: «L'única arma invencible és la caritat, perquè té el poder de desarmar les forces del mal» (4 d'abril).

Benedicció de l'Atri dels Gentils a Viladecans

El passat 28 d'abril es va celebrar d'una manera especial la titularitat de la Mare de Déu de Montserrat a la parròquia de Viladecans d'aquest nom. A les 19 h, el bisbe Agustí va presidir l'eucaristia i la veneració a la Verge Bruna i a continuació va beneir el pòrtic del temple parroquial, amb una significació especial com a espai d'acollida, per acabar amb un sopar de germanor com a inauguració de l'atri.

La motivació d'aquesta benedicció és la següent: el papa Benet XVI va ser promotor de l'Atri dels Gentils, recordant aquell espai del temple de Jerusalem que acollia els no jueus que

no participaven del culte, avui diríem que no anaven a missa. Aquest projecte té doncs una dimensió de diàleg cultural amb les persones que no tenen una confessió religiosa. El Papa actual també parla d'obrir-se a les perifèries, que vol dir obrir-se al món.

Amb el desig de ser-ne testimonis, el pòrtic parroquial beneït pel bisbe Agustí vol ser símbol d'acollida a totes les persones i col·lectius per fomentar un diàleg respectuós entre diferents cultures. Vol ser també espai de trobada entre creients i no creients, per descobrir la riquesa de l'altre i no veure'l com un contrincant, sinó una persona que em pot ajudar.

Pasqua del Malalt

La celebració diocesana va tenir lloc, dissabte 5 de maig al matí, a l'església de la Mare de Déu de Montserrat, a Castelldefels. Estaven convidades totes les persones properes al món del malalt: preveres, diaques, religiosos i religioses, laics i laiques i, especialment, les persones malaltes i els voluntaris de les parròquies que els visiten. L'acollida va ser a les 10 h, per celebrar l'eucaristia a les 10.30 h, presidida pel vicari epis-

copal del Llobregat, Mn. Joan Peña-fiel, i a continuació va tenir lloc un refrigeri i animació festiva, per acabar a les 13 h.

La campanya d'aquest any s'ha centrat en l'acompanyament dels familiars de les persones malaltes i el text bíblic triat per treballar el tema és: «Aquí tens el teu fill... Aquí tens la teva mare. I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva» (Jn 19, 26-27).

Pelegrinatges a Lourdes amb l'Hospitalitat

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu de Ll. i Terrassa us anima a pelegrinar a Lourdes del 28 de juny al 2 de juliol i/o del 27 de setembre a l'1 d'octubre acompanyant persones malaltes i/o discapacitades. L'entitat realitza dos pelegrinatges a l'any, un al juny i un altre al setembre, amb aproximadament 700 persones.

Si us animeu a acompanyar-nos descobrireu Lourdes, des d'una perspectiva diferent, la possibilitat de viure i compartir el dia a dia amb persones que no es poden valdre per si mateixes i que necessiten la vostra ajuda. Junts realitzem un pelegrinatge compartit, on cal obrir-se als altres, compartir-ho i ajudar en tot. Estimant descobrim el veritable sentit de viure en plenitud.

Aquest caminar junts sempre el fem acompanyats d'un bisbe i diferents

mossens que ens ajuden a unir el servir, l'acompanyar i el compartir amb la pregària: pregar a la Gruta, resar el rosari a la processó de les torxes, participar a la Missa Internacional, estant sempre acompanyat d'aquells que et necessiten.

Si voleu venir amb nosaltres envieu un correu a info@hospitalitat.org o truqueu de dilluns a divendres de 16 a 20 h al telèfon de l'Hospitalitat el 934 874 009.

AGENDA

► **Dedicació del temple de la catedral.** Dissabte 26 de maig, a les 19.30 h, hi haurà el res de vespres i a les 20 h l'eucaristia, amb l'acompanyament de les corals d'Hostalets de Pierola i Masquefa.

► **Recés de Pentecosta.** Un moment de meditació i reflexió per apropar-nos a les festes pasquals: «L'Esperit de Jesús viu dins nostre». Dissabte 26 de maig de 2018, de 10.30 a 13.30 h, a l'Església de St. Pere de Castellet, Pantà de Foix. No cal avisar, només cal ser puntuals. Aquesta vegada no hi ha posada en comú a la tarda. Més informació: Mn. Valentí, tel. 938 980 051.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / Sl 18 / Mc 9,14-29]. Sant Cristòfor Magallanes, prev. i companys, mrs.; sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. ■ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre; Maria Auxiliadora; sant Vicenç de Lerins, prev. escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Bara, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria

López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 4a setm.) [Dt 4, 32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fundador.

Diumenge de Pentecosta (B)

COMENTARI

L'Esperit us guiarà cap a la veritat sencera

La Festa de Pentecosta comença com Festa dels primers fruits (Nm 28,26) amb la sega de la primera garba de blat (Lv 23,15) quan oferien a Déu els fruits de la collita. Al temps de Jesús, agraeixen sobretot el gran fruit rebut del Senyor: la Lleï.

La Bíblia anirà revelant l'Esperit en tres grans etapes: a) *l'esperit del Senyor* és força que Déu dona només a algú com Moisès, que sospira: *Tan de bo el Senyor donés a tots el seu esperit* (Nm 11,29); b) Déu promet pels temps definitius *abocar el seu esperit sobre tothom* (Jl 3,1s); c) complint la Promesa, els membres de l'Església quedaren tots plens de l'Esperit Sant.

La 4a part de Gàlates (5,1-6,10) presenta què és «viure segons l'Esperit» seguint la teologia paulina bàsica: 1) Crist és l'únic que salva; 2) La fe és gràcia que ens connecta a Crist; 3) L'estil de vida amb amor certifica la qualitat de la bona connexió.

Heu estat cridats a la llibertat (5, 13), però *per amor feu-vos servents els uns dels altres*.

Cadascú és responsable de deixar-se moure per *la carn* o per *l'Esperit* amb antítesi diferenciadora.

No satisfeu els capricis de la carn: dels quals l'Apòstol presenta un elenc sense pretensions de ser complet.

Deixeu-vos guiar per l'Esperit. Cal no passar per alt l'evidència del singular al text original. *El fruit de l'Esperit és l'amor*: la resta en són manifestacions.

Al gran discurs de comiat dels cp. 15-17, la secció anterior acabava dient: *La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit essent deixebles meus* (15,8).

Ara presenta l'acció de l'Esperit en la Comunitat. Hi haurà doble testimoni complementari: el de *l'Esperit de la veritat* i també el dels *deixebles*.

Encara tinc moltes coses per dir-vos: cal seguir a l'escolta de Jesús que seguirà parlant. Però *ara*, abans de Pentecosta, *seria càrrega massa pesada*.

El Defensor—l'Esperit de la veritat—us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera. Quina?

La del qui és *el Camí, la Veritat i la Vida* (Jn 14,6).

L'Esperit *no parlarà pel seu compte* amb evangeli diferent sinó *fent-vos recordar i entendre allò que Jesús us ha dit* (Jn 14,26).

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

► Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, / expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.»

Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

► Lectura de los hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaban fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

► Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra. Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.*

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».